

ken. Jeg haaber da, at vi ved Forhandling i Udvalget kan naa til, at disse Embeder nedlægges.

Jeg kan tilføje, at saa snart der bliver andre Dommerembeder ledige, vil der, i alt Fald saa længe jeg er Justitsminister, komme Forslag om ogsaa at nedlægge dem, idet jeg vil bestræbe mig for ved Ledighed at forflytte Dommere fra Embeder, som eventuelt kan nedlægges, saaledes at man altsaa efterhaanden i saa stor Udstrækning som muligt kan faa større Embeder, hvor der er noget at bestille.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det Forslag, der foreligger i Folketinget, gaar ud paa at skaffe Dommerne mere at bestille ved at overlade dem Afgørelsen af alle Sager under 2 000 Kr. For Øjeblikket er Grænsen jo kun 800 Kr., og jeg ved, at flere Dommere nærer Ønske om, at Forretningerne maa blive fordelt paa en noget anden Maade, thi det er ikke alle Steder, man har tilstrækkeligt at bestille. Selvfølgelig har mange Dommere tilstrækkeligt, men adskillige Steder har de det ikke, og det er det, vi herinde fra maa raade Bod paa, for det er paa Rigsdagen, Fejlen er begaaet; Dommerne er uden Skyld deri. Derfor forekommer det mig lidt uretfærdigt, naar man siger, at den og den Mand har ingenting at bestille. Han kan jo ikke gøre for, at der ikke er mere; det er Lovgivningsmagten, der har Ansvaret for det, og vi maa derfor søge at raade Bod derpaa.

Jeg haaber paa en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ellinger: Det er ganske indlysende, at naar der er for lidt at bestille for Embedsmændene, maa man se at skaffe sig af med dem. Nu udtalte den højtærede Minister med Hensyn til Langeland og Ærø, at der var ikke noget for en rask Mand at bestille, og derfor maatte man nedlægge det ene Dommerembede, men han tilføjede umiddelbart efter, at der skulde være en juridisk uddannet Fuldmægtig. Men det er jo dog ogsaa en rask Mand, han er maaske endda raskere end Dommeren. Hvad skal saa den stakkels Fuldmægtig bestille? Jeg vil henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om Besparelsen, naar man gør op, hvad der spares ved at nedlægge Embedet, og hvad disse Fuldmægtiges Anbringelse paa de paagældende Steder kommer til at koste, virkelig er nævneværdig i Sammenligning

med den Nytte og Behagelighed, det er for Beboerne at have en Dommer paa Stedet. Naar man nu — jeg ved ikke, om det sker, men der har gentagne Gange været fremsat Forslag derom — faar Dommerfuldmægtigene statsansat, bliver der let en stor Mængde juridiske Embeder, Dommerfuldmægtigembeder, fra hvilke der ikke er noget Avancement. Det forekommer mig derfor, at det vilde være heldigt, om man undersøgte — jeg er jo ikke sagkyndig —, om ikke en Dommer nogle Steder kunde udføre Forretninger af anden Art, end han plejer, saaledes at han eventuelt kunde undvære Fuldmægtig. I saa Fald var der dog altid en lille Avancementsstilling at naa op til. Dernæst er der det at mærke ved de to Øer, at det er hændt tidligere adskillige Vintre, at der ingen Forbindelse har været mellem Øerne undtagen maaske gennem Lufte, og saa kan det altsaa hælde, at den Ø, som ikke har Dommeren paa sit Territorium, maa vente urimelig lang Tid, inden Dommeren kan komme til Stede. Jeg synes, at man, hvis det ikke betyder noget nævneværdigt i Retning af Pengebesparelser, skulde lade de to Øers Befolkning beholde disse Dommere.

Jeg vil saa benytte Lejligheden til at udtale min Glæde over, at der dog er en af Ministrene, som giver dette høje Ting lidt at bestille. Landstinget har jo godtgjort mange Gange, at det er i Besiddelse af en overordentlig betydelig Arbejdsevne, men nu ser vi, at de i Folketinget faar store Stabler af Lovforslag, som skal gennemføres, tilmed i Løbet af meget kort Tid. — Samlingen varer jo ordinært ikke mere end 5—6 Uger endnu —, medens vi her er ganske arbejdsløse. Det forekommer mig, at naar man har en saadan Bunke af Lovforslag, som Ministeriet havde i Gaar, var det meget passende, da disse Lovforslag ikke dannede et organisk sammenhængende Hele, at man forelagde nogle af dem her og gav os noget at bestille. I Dag har den højtærede Minister i Folketinget forelagt et Lovforslag, som i Titelen meget ligner det her foreliggende Forslag. Hvert af de to Ting har nu at behandle Lovforslag, der tager Sigte paa Ændringer i og Tilføjelser til Loven om Rettens Pleje. Det er dog en ganske mærkelig Fremgangsmaade. Jeg ved meget vel, at det andet Forslag tidligere har været for i Folketinget. Men nu har Folketinget vist saa meget at gøre, at det ikke kan tage sig af denne Sag. Jeg hørte ogsaa nys den højtærede Ju-